

Клюйкова-Цобенко Вікторія Олександрівна

аспірант,

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова,
кафедра загальної та соціальної психології

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ АНДРОГІНІЇ В ПРОЦЕСІ СТВОРЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО АВТОРСЬКОГО МІФУ

Стаття присвячена дослідженню особливостей прояву психологічної андрогінії у процесі створення індивідуального авторського міфу. В статті розглянуто специфіку індивідуальної авторської міфотворчості залежно від рівня самоактуалізації особистості та архетипні вмісти індивідуальних авторських міфів досліджуваних із різним рівнем психологічної андрогінії. А також здійснено культурологічний аналіз засад феномену психологічної андрогінії.

Ключові слова: «гендерна ідентичність», «індивідуальний авторський міф», «психологічна андрогінія».

Актуальність теми: в умовах сучасного українського суспільства політичні, соціально-економічні й культурні зміни супроводжуються трансформацією та зміною гендерних ролей.

Жінки, у зв'язку з цим, намагаються реалізуватися як в професійній діяльності, так і в особистісному житті. Натомість чоловіки, звертаючись до своїх культурно-історичних коренів фемінності українського національного характеру, оприявнюють «розпливчастість» межі маскуліної та фемінної ідентифікації. Усі ці тенденції знаходять відображення у феномені психологічної андрогінії, яку можна розглядати під різними кутами: з одного боку, як пристосувальну реакцію до мінливостей зовнішнього середовища, а з іншого, як пік розвитку глибинних структур психіки, на яких ми робимо акцент.

Психологічна андрогінія як гармонійне поєднання чоловічих та жіночих рис характеру та моделей поведінки має адаптувати особистість до мінливих умов зовнішнього середовища. Усвідомлення та інтеграція ресурсів цього феномену, на наш погляд, більш швидко та динамічно відбувається в процесі роботи зі змістами власного несвідомого, наприклад, при створенні індивідуального авторського міфу.

Мета: дослідити феномен психологічної андрогінії в процесі створення індивідуального авторського міфу.

Мета розкривається через наступні завдання:

1. Виявити специфіку індивідуального авторського міфотворення залежно від рівня самоактуалізації особистості.

2. Розглянути архетипні вмісти індивідуальних авторських міфів досліджуваних із різним рівнем психологічної андрогінії.

Специфікою гендерної ідентичності займалися В. Агеєва, П. П. Горностаї, І. С. Кон, О. С. Кочарян та ін., психологи психоаналітичної школи

(Е. Еріксон, К. Хорні). Прискіпливу увагу співвідношенню чоловічих та жіночих рис особистості приділяють у своїх дослідженнях аналітичні психологи (К. Г. Юнг та його послідовники Р. Джонсон, Е. Нойманн, М.-Л. фон Франц, Д. Хіллман, Л. Шапіра, П. Янг-Айзендрат та ін.). Традиція вивчення саме феномену психологічної андрогінії закладена американським психологом С. Бем.

Теоретичні засади дослідження індивідуальної авторської міфології закладено ще К. Г. Юнгом у «особистому міфі», а продовжено у суб'єктно-вчинковому підході В. А. Роменця — В. О. Татенка, концепції життєтворчості Т. М. Титаренко та ін., школі історичної психології І. Г. Білявського та його учнів, а також представниками наративної психології, зокрема, Н. В. Чепелевою та її співробітниками, які досліджували трансформацію особистісного міфу. Дослідження індивідуальної міфотворчості та індивідуального авторського міфу О. В. Яремчук, представників психоаналізу Н. Ф. Каліної та ін., Т. С. Мейзерської (індивідуальна міфологія Т. Г. Шевченка та Л. Українки), Ю. Мединської та інших надають підстави для розробки гендерного аспекту індивідуальної міфології сучасної особистості.

Явище андрогінії цікавило дослідників, а саме алхіміків, здавна. К. Г. Юнг у своїй праці «Психологія та алхімія» доводить, що алхімія — це середньовічна ілюстрація психічних процесів, та зазначає, що символічний андрогін — це гармонійне поєднання чоловічого та жіночого принципів, утворення нового, більш повного елемента Меркурію, що відіграє важливу роль у алхімічних реакціях. На одній з ілюстрацій до алхімічного трактату XV сторіччя можна побачити зображення цього елемента у вигляді істоти із двома обличчями — середньовічних короля та королеви, при цьому один бік тулуба одягнений у чоловічий одяг, а інший — у жіночий. Король тримає меч, а королева — корону. Андрогін стоїть на чотирьох драконах, пов'язаних у кільце, які символізують чотири стихії, таким чином демонструючи свою владу над першоелементами, тобто більш простими частинами психіки.

Феномен психологічної андрогінії тісно пов'язаний із поняттям гендерної ідентичності, тобто відповідності гендерним ролям — сукупностям суспільних норм та стереотипів поведінки, що приписуються представникам певної статі [1]. Поняття гендерної ідентичності може включати в себе як маскулінно-фемінні статево-рольові орієнтації, так і орієнтацію на андрогінну рольову модель поведінки та андрогінність як особистісну характеристику. Психологічна андрогінія за С. Бем — це гармонійна інтеграція маскулінних та фемінних рис характеру, підвищенні адаптивні можливості особистості. З одного боку, — це м'якість, стійкість у соціальних контактах, відсутність різко виражених домінантно-агресивних тенденцій у спілкуванні, як фемінних якостей, з другого боку, вони оприявнюються на тлі високої самоповаги, впевненості в собі та самосприйнятті. У психологічних андрогінів, як і у маскулінних особистостей, високі рівні самоповаги та самооцінки академічних досягнень, позитивне оцінювання власної зовнішності (фізичне «Я») [2].

Першим про андрогінію, як ми зазначали вище, згадував К.-Г. Юнг, пов'язуючи її з інтеграцією у психічний апарат особистості архетипів Аніми чи Анімуса, тобто рис протилежної статі, для досягнення Самості — «піку» розвитку психіки. Для юнґіанських психоаналітиків психологічна андрогінія — це акт злиття із власним Анімусом чи Анімою. Це надає особистості відчуття своєї інтегрованості, «повноцінності», компетентності, адекватної самооцінки, повного та різнобічного сприйняття життя, проявленням співчуття до оточуючих. Судження такої людини об'єктивні, їй властиві власний стиль роботи та відношень із людьми, легкість у спілкуванні з особами своєї та протилежної статі. При цьому психологічний андрогін вважає конфлікт невід'ємною частиною життя людини, з гумором та креативністю створює власне життєве середовище [9].

П. Янг-Айзендрат зазначає, що західно-європейському чоловікові складніше, порівняно із жінкою, набути якостей протилежної статі, тобто ввести у поле своєї гендерної ідентичності жіночі риси та стратегії поведінки. Сучасний світ заохочує жінок носити брюки, краватки, короткі зачіски, бути активними, дещо агресивними та наполегливими у досягненні кар'єрних висот. У цей час чуйні, чутливі, м'які чоловіки із фемінними рисами зовнішності викликають осудження суспільства [9].

Дискутуючи з авторкою, слід підкреслити, що українському національному характеру взагалі притаманні фемінні риси. Тож процес інтеграції власної Аніми українських чоловіків, як ми вважаємо, має більш м'який характер, досягнення психологічної андрогінії для українських чоловіків стає Еґо-сінтонним.

Юнґіанські аналітики наголошують на необхідності набуття особистістю андрогінних рис. Е. Нойманн підкреслює, що у ярко вираженого фемінного психологічного типу дуже ускладнений процес індивідуалізації.

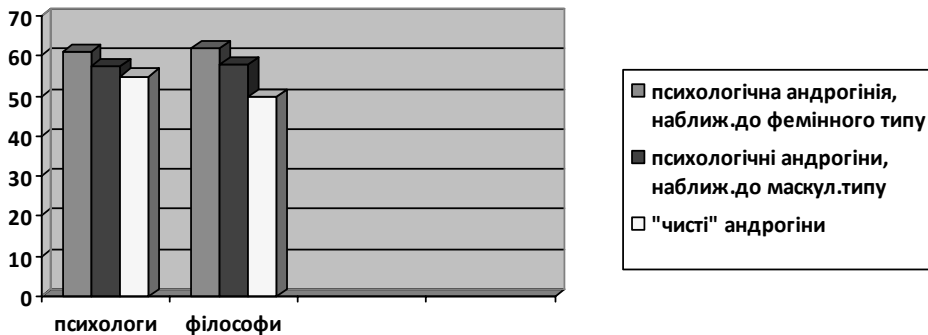
Одним з методів глибинної психології, яка дозволяє наблизитись до архетипів несвідомого, можна вважати дослідження індивідуального авторського міфу. Індивідуальний авторський міф, за О. В. Яремчук, — суб'єктивний варіант особистого міфу К.-Г. Юнга, трансцендентний акт цілісного охоплення суб'єктивного екзистенціального досвіду, пізнаючи який шляхом інтерпретації автонаративу, особистість розширює межі уявлень про власний внутрішній та зовнішній світи [10]. Індивідуальний авторський міф має вираження у словотворчості, музиці, танцях, живописі. Але для нас актуальним є дослідження текстових автонаративів, адже розвиток стабільного відчуття ідентичності, цілісного «Я» базується на здатності людини створювати наративи [6]. За П. Рікером [6], особистість отримує своє існування у процесі створення оповідань, отже процес дослідження індивідуального авторського міфу є цікавим для дослідника як психодіагностичний матеріал та як динамічний аутопсихокоррекційний творчий акт.

Нами була впроваджена наступна технологія дослідження, яке проводилось серед студентів — психологів та філософів третього курсу. Воно проходило в декілька етапів, оскільки займало досить багато часу. Спершу

досліджувані заповнювали опитувальник на виявлення рівня самоактуалізації САМОАЛ в адаптації Н. Каліної та опитувальник гендерної ідентичності С. Бем. Потім досліджуваним пропонувалось написати міфологічний наратив, обравши карточку із зображенням давньослов'янського божества. Слід зазначити, що ці етапи чергувалися із зануренням досліджуваних у традиції та міфологію давніх слов'ян в рамках курсу з етнопсихології, обговоренням феноменів колективного несвідомого і особливостей гендерної ідентичності українців. Таким чином, ми мали за мету, користуючись основами методу психологічного дискурсу, створити ситуацію емоційного «занурення» досліджуваних у проблемне поле, що стимулює творчий акт створення індивідуального авторського міфу.

Аналізуючи отримані в ході дослідження дані, можна констатувати, що серед вибірки було лише 13,6 % осіб із маскуліною чи фемінною гендерною ідентичністю. Відповідно 86,4 % склали психологічні андрогіни (ярко виражені андрогіни, андрогіни із схильністю до маскулінного типу, андрогіни із схильністю до фемінного типу). Ці 86,4 % розподілилися наступним чином. У психологів більш виражена тенденція андрогінії, наближеної до фемінного типу (70 %), а у філософів — до маскулінного (50 %). Найменше «чистих» психологічних андрогінів (10 % у психологів та 20 % у філософів).

Середній показник загального рівня самоактуалізації трохи вищий у філософів, ніж у психологів (філософи: 59 %, психологи: 56 %). При цьому найвищий рівень самоактуалізації у осіб з психологічною андрогінією, наближеною до фемінного типу (61 % у психологів, 62 % у філософів), тоді як андрогінія, що наближена до маскулінного типу, трохи менше виражена (психологи: 57,3 %, філософи: 58 %). Рівень самоактуалізації «чистих» андрогінів: 55 % у психологів, 50 % у філософів.

Оцінюючи індивідуальні авторські міфи студентів, слід зазначити, що лідером студентських наративів є Ярило, бог сонця давніх слов'ян. Друге місце займає жіноче божество Марена, богиня зими та смерті. Раніше нами вже була здійснена спроба виділити домінуюче божество у наративах студентів [3]. У подальшому дослідженні при розширенні вибірки результати стали трохи іншими: Ярило так і залишився лідером, а жіноче божество Лада поступилася місцем амбівалентній та неоднозначній постаті

Мари (Марени), що однак не дуже суперечить загальній тенденції, адже згідно віруванням західно-північних слов'ян Марена є негативним втіленням Лади-Матінки.

Ця тенденція стає зрозумілою, якщо ми згадаємо землеробчі свята давніх слов'ян. Однією з традицій перед початком посіву було обрання найгарнішої дівчини та обрядження її у білу довгу сорочку, прикрашання квітами та «коронування» вінком. Ця дівчина мала зображати бога Ярилу, ототожнення весняного сонця, плодючості, земного кохання. Далі дівчину садили на коня верхи та водили по полям з метою отримати благословення Ярили на добрий врожай. Слід зазначити у цьому зв'язку, що іноді цей юний бог зображувався у вигляді юної прекрасної жінки, отже мав андрогінні риси: поєднання жіночої вроди із чоловічою силою, а іноді навіть агресією, бо сонце не тільки гріє, але може й спалити. Жіноча мудрість поєднується в цьому палкому богові з хоробрістю, здатність воскресіння із здатністю вмирати. Тож тенденція обрання молоддю цього бога-покровителя весни стає зрозумілою у аналізі давньослов'янських традицій, які у вигляді архетипів закарбовані у колективному та індивідуальному несвідомому.

Постать Марени є досить загадковою. Марена є дочкою Матінки Лади та Коцця, тобто Чорнобога, Володаря підземного царства. Таким чином, ця богиня поєднує в собі інь та ян, негативне-позитивне, при цьому жіночий початок світлий, а чоловічий — темний, потойбічний. Марена, вона ж Мара, є володаркою зими, смерті, «мертвої води», що намагається згубити Сонце. Проте смерть від Марени означає перехід до Іншого Життя, який є задумом Великого Батька Рода. Повертаючись до традиції святкування свята Івана Купала, згадаймо, що молодь об'єднується в пари, щоб стрибати через багаття, символізуючи об'єднання Ярили та Марени, життя та смерті, чоловічого та жіночого, свідомості та несвідомого — іноді страшного, але й привабливого водночас.

Ці дві міфологічні постаті, на наш погляд, дуже добре демонструють дві тенденції сучасної молоді: традиційну для слов'ян орієнтацію на психологічну андрогінію та її специфічне забарвлення у вигляді злиття жіночого та чоловічого, яке супроводжується інтеграцією у поле колективної психіки третього компонента: Тіні (це ми можемо побачити у образі Мари, яка все ж є уособленням темних сил).

Наступним нашим кроком було розбити вибірку досліджуваних на групи та виділити відповідні їм домінуючі архетипи, символи, сюжети:

1) досліджувані із високим рівнем самоактуалізації:

- із низьким рівнем психологічної андрогінії
- із середнім рівнем психологічної андрогінії
- із високим рівнем психологічної андрогінії

2) досліджувані із низьким рівнем самоактуалізації:

- із низьким рівнем психологічної андрогінії
- із середнім рівнем психологічної андрогінії
- із високим рівнем психологічної андрогінії.

У філософів досліджувані поділилися лише на дві групи:

1) високий рівень самоактуалізації та високий рівень психологічної андрогінії;

2) середній рівень самоактуалізації та високий рівень психологічної андрогінії.

Перша група містила в собі сюжет «покарання чаклунки», а друга — «покарання та подарунки мудреця». Згідно з концепцією К. Г. Юнга архетип Відьми, як і архетип Мудреця, — піковий у процесі індивідуації. Він, звичайно, як і інші архетипи, може бути комплексом, тобто нести негативне забарвлення, проте він наближає особистість до набуття нею Самості.

У вибірці психологів означених вище груп було більше: представлені були всі групи, крім групи із середнім рівнем самоактуалізації. Досліджувани із *високою самоактуалізацією та високою психологічною андрогінією*, а також із *високою самоактуалізацією та низькою андрогінією* мали подібні сюжети. Два практично ідентичні сюжети про перетворення людей на промені сонця (автори: дівчина та хлопець), «хоровод, карнавальне дійство», тобто обидва сюжети із «солярною» символікою. І в цьому класі був також представлений сюжет «покарання ворожки» та «милість мудреця» (архетипи Великої Матері та Мудреця), який ми розглянули трохи вище. Символ сонця широко представлений в усіх культурах, бо саме сонце було пов'язане майже з усіма язичницькими культами. Якщо спробувати надати цьому символу узагальнююче трактування, то сонце — це герой-посланець, чоловік, отже Анімус. Отже, для цієї групи досліджуваних актуальним виявилось інтегрування Анімуса. Тож цей клас поділився на дві підгрупи: досліджувані, що наблизилися до власної Самості, та досліджувані, що досягли «середини» процесу індивідуації. Досліджувані із *низьким рівнем самоактуалізації та високим й низьким рівнями психологічної андрогінії* також показали подібні сюжети й насичені були архетипами Аніми та Анімуса, Великої Матері («герой», «діва», «героїня-спасителька», «баба Яга», «відьма»).

Прикладом індивідуального авторського міфу, що містить в собі універсальні архетипи Аніми, Анімуса, Великої Матері (Відьми), є уривок нарративу студентки-психолога третього курсу.

«Живу я в поселенні Амеб... С детства моя мама и сестры были ворожеями. Мама помогала всегда женщинам в родах при помощи трав и старинных заклинаний... Нас всего трое сестер: Лилит, Лукерья и я — Леля, младшая сестра... Весь наш женский род не любили, и еще во времена викингов нас жгли на костре. За то, что мы спасали людей, в нас бросали камни. Нынешнее население высмеивает и побаивается нас если видит нас, то засыпает проклятиями. Мама говорит, что они боятся красоты, а когда люди видят нечто прекрасное, чувствуют слабость и уничтожают ее... Сами мы живем на отшибе деревушки, в чистом поле. В лесу с детства я вкушала прекрасные ягоды. Помню моменты, когда ложилась в свой любимый цветник из фиалок и смотрела на небо, когда мы с сестричками бегали по лесу... У меня есть один секрет... Однажды заглянул к нам чернявый парубок, попросил водицы напиться, и я добавила туда дурмантравы... С тех пор он привязался к моему порогу... Говорит, невыносіма

ему жизнь без меня, а я не иду к нему, уж очень страшно... А как бороться мне со своим сердцем, не знаю... Быть нам вместе не судьба и не дорога, заключают нас людишки — черны вороны... Но сердце мое говорит о другом... И что слушать, я и вовсе не знаю, но будет все по-моему!»

Чотири жінки-чаклунки Софія та три її доньки (матір й три сестри) (Аніма) живуть в чистому полі, на околиці (кордон між свідомим та не-свідомим — засвоєні з дитинства статево-рольові стереотипи автентично поєднуються з сюжетами індивідуального несвідомого). Аніма, тобто фемінність авторки наративу, яскраво виражена, гармонійна та досить різнобічна, містить в собі архетип Матері (взірець поведінки мудрої матері — наставниці, що надає життя, опікає, пояснює, тлумачить молодшим дівчатам незнані досі речі), Ліліт (негативна Аніма, за Е. Нойманом, молода відьма, той аспект жіночності, що лякає чоловіків своєї сексуальністю та непередбачуваністю: «люди лякаються краси»), Леля (слов'янська богиня весни, що є персоніфікацією позитивної Аніми — юної доброї феї, музи, яка допомагає чоловікові та надихає його). Анімус авторки представлений у вигляді чорнявого парубка, якому головна героїня пропонує води із дурман-травою, щоб причарувати, тобто намагається здійснити акт алхімічного шлюбу — поєднання Аніми та Анімуса. Але процес інтегрування у поле несвідомого чоловічого начала не завершений, адже дівчина ще не впевнена — чи залишиться з коханим. Але ключова фраза наративу — «все буде по-моему!» демонструє активну позицію в житті та прийняття відповідальності за своє життя, що прогнозує вдале проходження цього кризового етапу індивідуації.

Процес творчої взаємодії особистості з архетипними рівнями власної психіки передбачає наявність у неї високого рівня суб'єктності («самостворення» особистості, усвідомлення себе як творця власного життєвого світу, власної долі, автора всіх зовнішніх та внутрішніх подій) [4].

З метою встановлення особливостей індивідуального авторського міфотворення випробовуваних з високим рівнем суб'єктності ми звернулися до наступних критеріїв суб'єктності автора, що відбиті в текстах [6]:

- здатність створити аутентичний міфологічний текст;
- наявність в тексті універсальних архетипових символів, творчо переломлених автором;
- оригінальність сюжету в апелюванні до архаїчних мотивів;
- активна життєва позиція героя-переможця.

Вищенаведеним критеріям суб'єктності відповідають приблизно 25 % всіх текстів. Практично всі автори, згідно з опитувальником С. Бем, — це психологічні андрогіни, і тільки одна досліджувана з фемінними рисами характеру. Психологічна андрогінія є необхідністю для сучасної молоді, тому що допомагає пристосуватися до умов мінливого сучасного світу, де спостерігається «розмиття межі» між суто чоловічим та суто жіночим. Характерною особливістю цього типу наративів є наявність в них спільної універсальної архетипової символіки:

- дуальність світу: чорне-біле, день-ніч, межа між світами, сонце-темрява, старість-молодість, добро-зло (згадаймо, що андрогін — це алхі-

мічне поєднання чоловічого та жіночого принципів, темного та світлого, протилежних частин у ціле);

- солярні символи: сонце та його промені, хоровод — коло.

Знов акцентуючи увагу на символі сонця, зауважимо, що з одного боку — з точки зору класичного психоаналізу — сонце символізує чоловічий принцип буття, Бога-Отця, Анімус. Але водночас Сонце — це мандала, яка символізує Самість людини, що є неможливою без інтеграції якостей протилежної статі. Здійснивши подорож до давніх релігій, зауважимо, що в деяких прадавніх культурах сонце було жіночим божеством, що, вірогідно, сходить до часів матриархату. Наприклад, японська сонячна богиня, верховне божество пантеону й хранителька імператорського роду Аматарасу. У давньослов'янській міфології є міфічна істота Полуденниця — персоніфікація сонячного удару, яка постає в образі молодої дівчини, вдягнутої у засліплюючу білу сорочку або у вигляді косматої старої.

У якості **висновку** слід зазначити, що в процесі дослідження нами була виявлена тенденція схильності до більш високого рівня самоактуалізації у осіб із психологічною андрогінією, що наближена до фемінного типу. Персоніфікацією андрогінних рис є давньослов'янське божество Ярило як уособлення злиття у психіці особистості чоловічого та жіночого начал. У ході дослідження виявлені тенденції традиційної для слов'ян орієнтації на психологічну андрогінію та її специфічне забарвлення у вигляді злиття жіночого та чоловічого, яке супроводжується інтеграцією у поле колективної психіки третього компонента: Тіні, що відображена у постаті Морени. При проведенні аналізу текстів нами виявлено, що 25 % осіб мають тенденцію до прояву високого рівня суб'єктності та супроводжуються двома типами символіки: символи дуальності світу та солярні символи.

Список використаних джерел

1. Горноста́й П. П. Социализация личности и психологические роли // Теоретические и прикладные вопросы психологии (материалы юбилейной конференции «Ананьевские чтения — 97». — Вып. 3. — Ч. 1. — СПб., 1997).
2. Ильин Е. П. Дифференциальная психофизиология мужчины и женщины. — СПб.: Питер, 2003. — 544 с. (Сер. «Мастера психологии»).
3. Ключікова-Цобенко В. О. Дослідження гендерної самоідентифікації на основі образів слов'янської міфології // Проблеми загальної та педагогічної психології. Збірник наукових праць Інституту ім. Г. С. Костюка НАПН України / За ред. С. Д. Максименка. Т. XII, част. 3. — К., 2010. — 448 с.
4. Ключікова-Цобенко В. О. Суб'єктний принцип в дослідженні індивідуальної міфології особистості // Вісник Одеського національного університету. Т. 14, вип. 17. — С. 163–169.
5. Кочарян А. С. Личность и половая роль: Симптомкомплекс маскулинности/фемининности в норме и патологии. — Х.: Основа, 1996.
6. Проблемы психологической герменевтики / Под ред. Н. В. Чепелевой. — К.: Издательство Национального педагогического университета им. Н. П. Драгоманова, 2009. — 382 с.
7. Титаренко Т. М. Святковість як достотність // Практична психологія та соціальна робота. № 4, 2005, с. 1–5.
8. Юнг К. Г. Человек и его символы. СПб., БСК, 1996.

9. Янг-Айзендрат Полли. Ведьмы и герои: Феминистский подход к юнгианской психотерапии семейных пар / Пер. с англ. — М.: Когнито-Центр, 2005. — 268 с. (Юнгианская психология).
10. Яремчук О. В. Психологія міфотворчості// Збірник наук. праць НДІУ: Тов. «Поліграфічний центр «Фоліант», т. 26, 2008. — С. 290–299.

В. А. Ключикова-Цобенко

аспирант,

Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова

ОСОБЕННОСТИ ПРОЯВЛЕНИЯ ПСИХОЛОГИЧЕСКОЙ АНДРОГИНИИ В ПРОЦЕССЕ СОЗДАНИЯ ИНДИВИДУАЛЬНОГО АВТОРСКОГО МИФА

Резюме

Статья посвящена исследованию особенностей проявления психологической андрогинии в процессе создания индивидуального авторского мифа. В статье рассмотрена специфика индивидуального авторского мифотворчества в зависимости от уровня самоактуализации личности и архетипных содержаний индивидуальных авторских мифов исследуемых с разным уровнем психологической андрогинии; осуществлен культурологический анализ принципов феномена психологической андрогинии.

Ключевые слова: «гендерная идентичность», «индивидуальный авторский миф», «психологическая андрогиния».

V. Klyuikova-Tsobenko

postgraduate student,

Odessa national university named after I. Mechnikov

FEATURES OF DISPLAY PSYCHOLOGICAL ANDROGYNY IN THE COURSE OF THE INDIVIDUAL AUTHOR'S MYTH'S CREATION

Summary

Article is devoted research of features of display psychological androgyny in the course of the individual author's myth's creation. In article specificity of individual author's myth creation depending on level of self-actualization and archetypical maintenances of individual author's myths persons with different psychological androgyny level is considered; the culturological analysis of principles of a phenomenon psychological androgyny is carried out.

Key words: «gender identity», «an individual author's myth», «psychological androgyny».